

MUSEU
D'ART CONTEMPORANI
DE BARCELONA

Una àmplia **selecció d'obres i material inèdit**
d'un centenar d'artistes de diverses generacions
L'exposició es fixa en l'**escena de la performance dels anys noranta**.

ACCIÓ.

Una història provisional dels 90

- ▶ Són uns anys en els quals, en una fèrtil relació intergeneracional, **es va tornar a les pràctiques ja experimentades pels artistes conceptuals dels anys seixanta i setanta com a forma de superar la desmemòria a què s'havia abocat una gran part de la cultura durant la Transició.**
- ▶ Les peces estan basades en accions senzilles a manera de **retrobatment entre art i vida**, en què **es dissolen autoria i jerarquies** que remetent a una **escena alternativa** que té la voluntat d'allunyar-se del mercat i del sistema institucional de l'art.
- ▶ La mateixa pràctica artística i la definició d'«acció», l'atzar, el fet lúdic i el paper de l'espectador, **van ser els seus temes, als quals es va sumar el qüestionament del nou sistema neoliberal, la insubmissió al servei militar o la sida.**
- ▶ La mostra recull tant la seva relació amb la música experimental, l'escena parateatral i la polipoesia, com la voluntat d'aquella generació d'escriure la seva història en temps real.
- ▶ Les intenses relacions personals que van resultar en **xarxes autogestionades i autònomes que reclamaven l'art com un espai de reflexió crítica** van ser un dels seus llegats més importants.
- ▶ L'exposició **disposa d'una proposta extensa d'activitats** en què s'inclou un **seminari** i un **programa d'accions i activacions** tant dels artistes i els col·lectius protagonistes de la mostra com de noves generacions de creadors convidats.

Títol: *Acció. Una història provisional dels noranta*. **Obertura:** divendres 10 de juliol de 2020 a partir de les 15.00 h. **Dates:** del 10 de juliol del 2020 al 7 de febrer de 2021. **Organitza:** MACBA Museu d'Art Contemporani de Barcelona **Comissariat:** Ferran Barenblit, director, i Aída Roger, curadora adjunta **Assessors curatorials:** Oscar Abril Ascaso, Joan Casellas, Nieves Correa, i la contribució de Marta Pol Rigau

FOTOS <https://www.macba.cat/ca/sobre-macba/premsa/imatges-2020>

► ACCIÓ. Una història provisional dels 90

Roda premsa: 10 de juny del 2020

Obertura: 10 de juny del 2020

Dates: del 10 de juny del 2020 al 7 de febrer del 2021

Comissariada per: Ferran Barenblit, director, i Aída Roger, curadora adjunta

Acció-Esther Ferrer. "Mallarmé révisé o Malarmado revisado, 1968/1992". 1992: Festival Polyphonix. Hommage à John Cage, Centre Pompidou, Paris. Foto: Jean-Pierre Sonolet. Cortesía de la artista.

Acció - Isidoro Valcárcel Medina, "Omisión", 1991 Omisión, 1991. Presentación en Festival de Performances, Espacio P, Madrid. Cortesía de l'artista.

Acció. Una història provisional dels 90 fixa la seva atenció en l'escena de la performance a Espanya al llarg d'aquesta dècada. Uns anys en què, en una fèrtil relació intergeneracional, es va tornar a les pràctiques ja experimentades pels artistes conceptuals dels seixanta i els setanta com una forma de superar la desmemòria a la qual s'havia abocat una bona part de la cultura durant la Transició. Gràcies a l'activitat en facultats de belles arts, festivals i espais independents, es va gestar una escena alternativa protagonitzada per artistes que compartien la seva voluntat d'allunyar-se del mercat i de les dinàmiques del sistema institucional de l'art, entre els quals s'inclouen els museus de nova creació. Van crear peces basades en accions senzilles a manera de retrobament entre art i vida, dissolent tant la noció d'autoria com les jerarquies freqüents en l'art. La pròpia pràctica artística i la definició d'«acció» van ser els seus temes més habituals, als quals se'n van sumar d'altres com l'atzar, el component lúdic, el paper de l'espectador com a activador efectiu i simbòlic de l'obra. Algunes preocupacions d'aquell moment també van alimentar el seu discurs, com el qüestionament de les idees de productivitat i eficiència –pròpies del neoliberalisme

que triomfava aleshores— -, la insubmissió al servei militar o l'impacte de la pandèmia de la sida. Així mateix, van compartir inquietuds amb la música experimental, l'escena parateatral i la polipoesia. Van escriure la seva història en temps real, a través de documentació fotogràfica, estudis i diagrames, reflectits en múltiples publicacions. Potser el seu llegat principal va ser el de tota una generació: les intenses relacions personals que van resultar en xarxes autogestionades i autònomes que reclamaven l'art com un espai de reflexió crítica.

Acció - Tere Recarens. *La Gallinita Ciega*, 1992. L'Artesà de Gràcia. Foto: Joan Cuní

Si la dècada de 1980 va representar a Europa un retorn a l'ordre, a la reivindicació d'una certa formalitat en l'art, als formats convencionals de la pintura i l'escultura àmpliament acceptats pel mercat, la de 1990 va reprendre bona part de les experiències conceptuals de dècades anteriors. D'aquesta manera, es van recuperar pràctiques relacionades amb el cos humà que conjuntament anomenem art d'acció. A l'Estat espanyol, aquestes pràctiques encara van tenir més rellevància, amb iniciatives múltiples que han exercit un immens impacte en l'art fins avui dia. Sovint aquest art d'acció s'expressava en forma de performances – que acostumaven a circular en àmbits molt restringits, en festivals o trobades– i la seva expressió més heterogènia, el que anomenem performativitat.

És el moment de revisar-les en conjunt i entendre la seva gran importància: no sols perquè la història d'aquests anys encara s'ha d'escriure, sinó perquè hi ha molts artistes joves que beuen directament d'aquestes fonts, sovint sense ser-ne conscients. També és una ocasió per a un replantejament de la institució, analitzant cadascuna de les tasques habituals del museu, des de l'acte de comissariar fins a la manera de comunicar. La interacció amb l'audiència viu una renovació fonamental: el paper del visitant passa d'observador a activador. Tot això en el marc d'una era –prefigurada en la biopolítica de Michel Foucault, en el deconstructivisme de Jacques Derrida o en el pragmatisme de John L. Austin– en què el cos humà s'estableix de nou com el lloc per on transiten nombroses tensions emocionals i es reclama la condició política de l'ésser. Som perquè ocupem un espai, perquè hi actuem i hi som reconeguts.

A través de diversos nodes, *Acció* recorre aquesta època i en rastreja algunes de les obres fonamentals. A més, inclou documentació i material majoritàriament inèdit que recupera aquelles experiències. El resultat és una exposició densa, amb múltiples extensions històriques i contemporànies, que ajudarà a interpretar d'una manera molt més precisa l'art del nostre temps.

Entre la nòmina d'artistes inclosos en l'exposició, destaquen Accidents Polipoètics (Rafael Metlikovez i Xavier Theros), Oscar Abril Ascaso, Lluís Alabern, Marcel·lí Antúnez, Arxiu AIRE, Arxiu de l'Associació de Nous Comportaments Artístics (A.N.C.A.), Miquel Baixas, Jordi Benito, Miguel Benlloch, Pedro Bericat, Denys Blacker, Joan Brossa, C-72R (Mònica Buxó, Sònia Buxó i Marta Domínguez) Cabello/Carceller, Joan Casellas, Jordi Cerdà, Circo Interior Bruto (Jesús Acevedo, Belén Cueto, Marta de Gonzalo, Rafael Lamata, Publio Pérez Prieto, Rafael Suárez, Jaime Vallaure i François Winberg), Club 7 (Oscar Abril Ascaso, Joan Casellas, Andrea Dates, Marta Domínguez, Manuel Morales, Xavier Moreno, Andrés Pereiro, Laura Tejeda, Cristina Zabala), Enric Casasses, Nieves Correa, Espacio de Arte Excéntrico (Nel Amaro i Abel Loureda), Nacho Criado, Eduard Escoffet, Pepe Espaliú, Bartolomé Ferrando, Esther Ferrer, Rosa Grau, Carles Hac Mor i Ester Xargay, Juan Hidalgo, Rafael Lamata, Los Rinos (Marcel·lí Antúnez, Sergi Caballero i Pau Nubiola), Artur Lleó, Macromassa (Juan Crek i Víctor Nubla), Merz Mail (Pere Sousa), Xavier Manubens, Daniela Musicco, Pere Noguera, Antonio Ortega, Lucía Peiró, Pere Lluís Pla Boixò, Tere Recarens, Àngels Ribé, Xavier Sabater, Sala Nasa (Xesús Ron, Pepe Sendón, Fran Pérez y Miguel de Lira), Carles Santos i Mariaelena Roqué, Mariano Sanz-Noguera, José Antonio Sarmiento, Superelvis ((Anki Toner, Meteo Giráldez, Raimon Aymerich), Tres, Isidoro Valcárcel Medina, Jaime Vallaure, Veivi Gísus Urkestra (Steven Forster, Lucho Herмосilla, Ariel Reinhart), Albert Vidal, Fefa Vila, Borja Zabala i Zush entre d'altres.

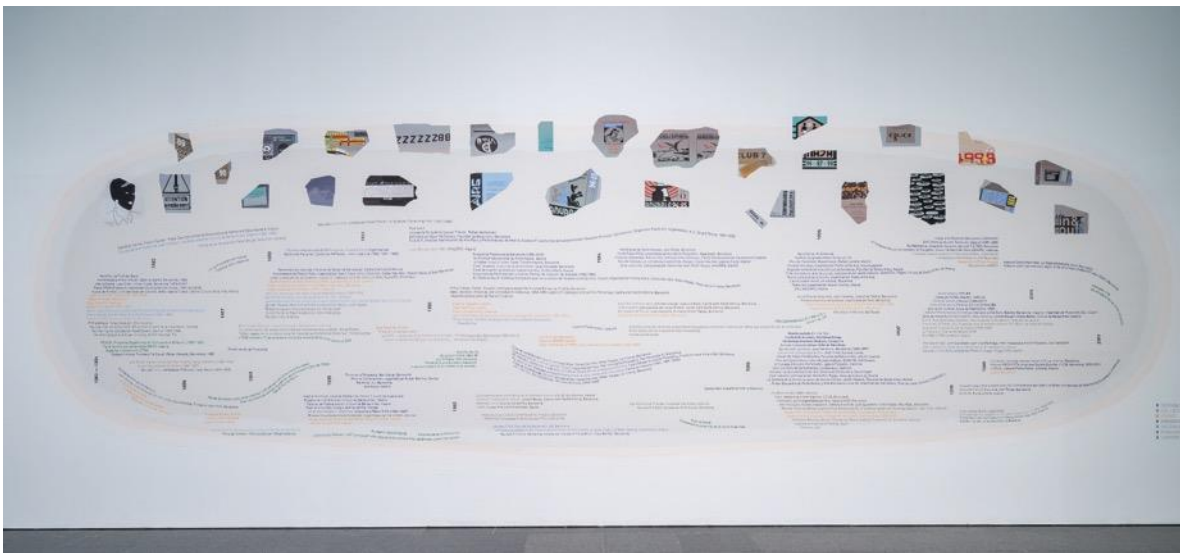
A “Acció Directa” la presència de: Jaume Alcalde, Iñaki Álvarez, Pep Aymerich, Joan Baixas, Miquel Baixas, Laia Bedós, Josep Manuel Berenguer, J.M. Calleja, Xavier Canals, Enric Casasses, Victoria Combalía, Ignasi Esteve, Susanna Fernando, Barbara Held, Juan Hidalgo, Mercè Ibarz, Allan Kaprow, Konic Thtr, Dídac P. Lagarriga, Julia Montilla, Andrés Pereiro, Imma Pla, Jordi Pope, Benet Rossell, Joan Simó, Rosa Suñer, Quim Tarrida, Noel Tatú, Alexis Taulé, Carme Torrent, Gustavo Vega, Carme Viñas, Marta Vives.

*Amb el Suport del Programa Cultura de la Unió Europea *Our Many Europes*, programa de la confederació europea de museus "L'Internationale" i cofinançat pel Programa Europa Creativa de la Unió Europea. Els membres de L'Internationale (Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen, Moderna Galerija (MG + msum), Ljubljana, Van Abbemuseum, Països Baixos, MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, SALT Research and programs a Istanbul i Ankara, i el Museu Reina Sofia, Madrid) i els seus socis del National College of Art and Design y (NCAD), Dublín i Valand Academy (Gothenburg University) estan presentant més de 40 activitats públiques (conferències, exposicions, tallers) des d'ara fins a maig de 2022.*

ACCIÓ

L'EXPOSICIÓ

Acció. Una història provisional dels 90 centra la seva atenció en l'escena de la performance a Espanya al llarg d'aquella dècada. Un període de grans canvis en l'esfera social i en la política en què, un cop certificada la fi del bloc comunista a Europa, va irrompre el nou món globalitzat, les lògiques del qual encara prevalen avui. El camp de la cultura es va caracteritzar per una institucionalització creixent, com demostren la inauguració en aquells anys d'una quantitat considerable de museus i centres d'art, la consolidació del mercat i la internacionalització, visible en els grans esdeveniments artístics que sorgien arreu. En paral·lel a aquella estructura dominant va emergir una altra escena, molt més precària i fràgil, que va posar l'accent en les relacions personals i en vincles emocionals. Va començar a forjar-se en facultats de belles arts com ara les de Barcelona, València, Conca i Madrid, i en espais autogestionats de tota mena, i va agafar embranzida en festivals i trobades de durada i format diversos. Es va proposar escriure la seva pròpia història en temps real, tant en publicacions com en exposicions. Si hi va haver un denominador comú en totes les propostes que es van generar fou el de la senzillesa: de fet, gairebé tot allò que ha perdurat són rastres documentals que ens permeten reconstruir de manera fragmentària unes accions de vocació efímera. N'hi ha que les pot refer qui vulgui, com si seguís un llibre d'instruccions. Més enllà de definir un espai propi, l'acció va impregnar tota una manera de fer, en què les propostes artístiques no tan sols *expressen* sinó que també *fan*.

ACCIÓ. Una història provisional dels 90. Vistes de Sala, Foto: Miquel Coll, MACBA 2020

Els anys de la Transició havien propugnat una instauració de la democràcia que prioritzava la necessitat per damunt de la raó i que privilegiava el futur abans que l'anàlisi del passat recent. Aquella desmemòria també va implicar l'arraconament d'algunes de les pràctiques conceptuals ja experimentades als anys seixanta i setanta per donar pas a d'altres de més convencionals en l'aspecte formal i que, en la seva celebració de l'aparença, miraven d'una manera menys crítica la complexa realitat de l'època. A partir de mitjans dels vuitanta, però, va sorgir a tot el país una generació que va reprendre les pràctiques conceptuals i l'esperit de Fluxus d'artistes com ara **Àngels Ribé, Benet Rossell, Carles Hac Mor, Jordi Benito, Carles Santos, Isidoro Valcárcel Medina, Juan Hidalgo, Esther Ferrer i Nacho Criado** en prioritzar processos per damunt de resultat i en expandir la pràctica artística a territoris que no s'havien explorat prèviament.

ACCIÓ. Una història provisional dels 90. Vistes de Sala, Foto: Miquel Coll, MACBA 2020

La definició mateixa d'*acció* i els límits de l'art en van ser el tema de reflexió principal. Bona part de les peces plantejaven qüestions a la pràctica de la performance com a manera d'abordar temes més complexos, entre els quals destacava la resistència a les lògiques de productivitat i utilitat tan pròpies d'uns anys en què el capitalisme avançava triomfal. La crítica institucional, en un moment en què el sistema de l'art es consolidava, va posar en qüestió els mecanismes de validació i moltes de les normes assumides en la pràctica professional de l'art. Recórrer a les nocions d'atzar i d'allò que és lúdic va servir per contrarestar tot el que apareixia planificat i meditat, per donar lloc a l'experiència i la subjectivitat. Les jerarquies i els rols de cadascun dels agents involucrats en aquesta escena es dissolien de manera decidida. La majoria era, segons el moment, artista, fotògraf, productor, tècnic o simplement públic. D'aquesta manera es reservava per a l'espectador un lloc privilegiat com a activador simbòlic i efectiu de les obres. Altres temes que travessaven la societat dels noranta també van aparèixer en moltes accions, com és

el cas de la sida —que aleshores ja presentava xifres pandèmiques—, les qüestions de gènere o la insubmissió al servei militar obligatori.

L'escena de l'acció va dialogar al seu torn amb d'altres amb què compartia moltes inquietuds, idees i espais. Les experiències parateatrals, visibles a través de l'obra precursora d'**Albert Vidal** o de col·lectius com ara **La Fura dels Baus**, van ser una referència transgressora que va repensar el lloc del públic. La poesia, com demostra la trajectòria del duo **Accidents Polipoètics**, va expandir el territori de la paraula envers l'acció, l'experimentació sonora i la participació del públic. D'una manera similar, la música d'acció i experimental va acompanyar tota aquesta generació, recollint tot sovint l'esperit de John Cage tant en el seu desafiament a la noció de virtuosisme com en la seva cerca del silenci.

L'exposició:

L'exposició s'inicia mostrant l'enllaç de les pràctiques de la dècada de 1970 amb els símptomes de canvi que es viuen a la segona meitat dels anys vuitanta. Així, després de repassar la noció d'aleatorietat o la capacitat d'alterar subtilment la realitat, s'introdueixen els *Epítomes* de **Pere Lluís Pla Buxó**, diagrames que rellegeixen la història de l'art, o les iròniques peces d'**Antonio Ortega**, que juguen amb la noció d'ús del temps. *L'abecé de la performance* de **Rafael Lamata i Jaime Vallauré** repassa en trenta-cinc minuts —que, per cert, és la durada de moltes de les seves performances— els seus codis, llenguatges i estratègies, inclosa la crítica cap aquells que la convertien en un espai estanc i tan poc permeable com les pràctiques convencionals que mirava de superar.

La sala següent permet comprovar com es percebia l'escena mentre estava transcorrent en reconstruir amb fidelitat l'exposició *Acció directa*, que va organitzar **Joan Casellas** a partir del seu immens Arxiu Aire, iniciat el 1992. La mostra, que es va poder veure en el marc de la Primavera fotogràfica de 1996 a l'antiga seu de l'Institut del Teatre, recollia imatges de dotzenes d'artistes i mostrava com es vivia aquella escena des de dins.

ACCIÓ. Una història provisional dels 90. Vistes de Sala, Foto: Miquel Coll, MACBA 2020

Un gran mural realitzat per **Antonio Gagliano** que recull els esdeveniments d'aquella dècada, condensant les experiències de dotzenes de festivals i la programació de múltiples iniciatives autogestionades a tot el país, articula la sala següent. En aquesta s'hi desplega bona part de les experiències de l'època, de la *Low-Tech Music* d'**Oscar Abril Ascaso** als recorreguts per Barcelona de **Nieves Correa**; de l'obra sòbria i contundent de **Borja Zabala** a la mirada crítica davant d'aquells que ignoren les minories polítiques de **Cabello/Carceller**. Aquest itinerari culmina en dues peces que ens condueixen al silenci: el sofisticat treball de **Tres** que camina cap al buit més absolut i la gran instal·lació de **José Antonio Sarmiento** que es compon de 180 ràdios que sintonitzen totes les emissores de la ciutat fins al seu emmudiment total.

ACCIÓ. Una història provisional dels 90. Vistes de Sala. Foto: Miquel Coll, MACBA 2020

El recorregut finalitza en una sala compartida per tres experiències diferents. **Tere Recarens**, una artista que al llarg de la seva carrera ha assumit la fusió entre art i vida, mostra documentació de diversos projectes a *La gallinita ciega*, una peça que convida el visitant a participar. Les altres dues són sengles col·lectius. **Los Rinos**, format a Barcelona per **Marcel·lí Antúnez**, **Sergio Caballero** i **Pau Nubiola**, va estar actiu entre 1985 i 1992. Partint dels grafitis i després d'omplir les parets de la ciutat de les seves característiques dianes, es van dedicar també a l'acció, la música i l'edició d'una revista, i es converteixen en un contrapunt inclassificable d'inspiració *punk*.

El **Circo Interior Bruto** és un col·lectiu format el 1999 en un espai autogestionat del barri de Lavapiés de Madrid per una dotzena de membres. El projecte va sorgir com una resposta directa a la manca d'interioritat, brutalitat i esperit circense en l'art del moment. La seva activitat es va expandir a tota mena de formats experimentals i es va desenvolupar en tres cicles diferenciats: *La creación del mundo en once funciones* (1999-2001), *Mercado de futuros* (2001-2003) i *Trilogía de la revolución* (2004-2005). El 2017 va reprendre l'activitat amb la creació de *Prometeo encadenado* (Teatro Pradillo) i *Así habló Zaratustra* (Matadero Madrid). Actualment, el col·lectiu està format per Jesús Acevedo, Belén Cueto, Marta de Gonzalo, Rafael Lamata, Publio Pérez Prieto, Rafael Suárez, Jaime Vallare i François Winberg. En el passat també van ser-ne membres Paula Morón, Luis Naranjo, Eduardo Navarro, Kamen Nedev i Teresa del Pozo, a banda d'altres col·laboradors puntuals. A l'exposició s'hi planteja una experiència en directe, un procés de creació col·lectiva en obert, compartint amb els espectadors les metodologies i estratègies, que es desenvoluparà en tres fases: **Congrés** (19-20 de setembre), **Laboratori** (acció contínua en el temps, del 21 de setembre al 5 de febrer del 2021) i **Funció** (6 de febrer).

ACCIÓ. Una història provisional dels 90. Vistes de Sala. Foto: Miquel Coll, MACBA 2020

Finalment, sota el títol *Un compromís implícit*, l'exposició *Acció. Una història provisional dels noranta* reuneix un conjunt d'entrevistes a artistes i agents del moment que ens permet repensar algunes pràctiques i actituds del context artístic dels anys noranta i situar aquestes experiències en relació amb el present. Les entrevistes emfatitzen l'oralitat com una de les estratègies de preservació més apropiades per a la performance i faciliten un diàleg directe amb els seus autors per revisar quines haurien de ser les maneres ampliades d'abordar, cas per cas, la preservació i presentació d'aquestes pràctiques.

Visites

Diumenges a les 12 h. A càrrec de Loli Acebal, historiadora de l'art, i Antonio Gagliano, artista.

Accessibilitat

Visites amb accessibilitat auditiva, disponibles amb sol·licitud prèvia a educacio@macba.cat.

Amics del MACBA

Visites exclusives

App del MACBA

Gaudiu de les fitxes explicatives i de locucions audiodescriptives d'una selecció d'obres de l'exposició amb l'app del MACBA. A més a més, hi trobareu informació detallada de les exposicions i les activitats, així com vídeos, curiositats i tota la informació pràctica per visitar el museu.

Més informació, a macba.cat.
#AccióMACBA #25MACBA

Parlem de...

▶ 1 d'octubre

Parlem d'un art murmurat amb Lluís Alabern, artista.

▶ 15 d'octubre

Parlem d'Acció. *Una història provisional dels 90*, amb Denys Blacker, artista.

▶ 29 d'octubre

Parlem de la revista parlada *De viva veu*. Evocacions de viva veu, amb Ester Xargay, escriptora, artista i impulsora de la revista juntament amb Carles Hac Mor.

▶ 28 de novembre

Parlem d'Acció. *Una història provisional dels 90*, amb Ferran Barenblit, director, i Aída Roger, conservadora adjunta.

Accions i activacions

▶ **Dijous 17 de setembre, 19.30 h**

Isidoro Valcárcel Medina. Acció per determinar.

Óscar Abril Ascaso. *Low-Tech Music nº 4* (peça de piano per a algú que no sap tocar el piano), 2020.

▶ **19 i 20 de setembre, en horari d'obertura del museu**

Congrés Circo Interior Bruto: 16 conferències performatives presentades pels artistes.

▶ **Dijous 8 d'octubre, 18.30 h**

Borja Zabala. *Viatge de nogocis*, 2020.

▶ **8, 9 i 10 d'octubre, d'11 a 19 h a Girona, Ciutat Vella**

Joan Casellas. *GB. Homenatge a Brossa*, 1999/2020.

▶ **30 i 31 d'octubre**

Seminari d'Acció

Esther Ferrer. *Mallarmé révisé o Malarmat revisat*, 1968/2020. *Preguntes i respostes*, 2020.

Bartolomé Ferrando. *Sintaxis*, 1996/2020, i *Crits*, 2002/2020.

Xavier Theros recita *Accidents Polipoètics*.

▶ **Dissabte 14 de novembre, 21 h**

Nit dels Museus. Canvis Vells i Macromassa.

▶ **Dissabte 28 de novembre, 21.30 h**

Aniversari MACBA

▶ **Dissabte 19 de desembre, 19.30 h**

Accions de Luz Broto, Jaume Ferrete i Marc Vives

▶ **Dissabte 30 de gener, 19.30 h**

Tres, *Blackout*, 2020. Un projecte de Michal Libera.

▶ **Dissabte 6 de febrer, 19.30 h**

Circo Interior Bruto. *La funció*, 2021.

Accions contínues en el temps:

▶ Cada dimecres a les 16 h, Óscar Abril Ascaso:

Demostració pràctica del funcionament del programa LTM, 2020-2021.

► *Laboratori de creació obert*, del Circo Interior Bruto. Vegeu calendari d'activacions per part dels artistes i mediadors.

ACCIÓ CATÀLEG

La **publicació**, prevista per al proper any, continuarà amb la narració d'aquesta història provisional incloent-hi material que genera la mateixa exposició. Comptarà amb un text de Ferran Barenblit, la transcripció de les ponències presentades al seminari, un resum de les entrevistes a agents de l'època presents als vídeos i un recorregut fotogràfic tant per algunes obres presentades a la mostra com per les performances reactivades o realitzades al llarg d'aquest període.

 FOTOS aquí

<https://www.macba.cat/ca/sobre-macba/premsa/imatges-2020>

-
- MÉS INFORMACIÓ A macba.cat i @MACBA_Barcelona
 - MACBA: Plaça dels Àngels, 1, 08001 Barcelona,

■ **HORARIS:** dilluns, dimecres, dijous i divendres d'10 a 20.00 h dissabtes de 10 a 20.00 h; diumenges i festius de 10 a 15.00 h; dimarts no festius, tancat.

■ Entrada general — 44€ → Promoció 50%**: **5,50 €**

L'entrada general permet **accedir a totes les exposicions en curs i a la mostra de la Col·lecció permanent** tantes vegades com es vulgui durant un mes a partir de la data de compra. L'entrada a les exposicions del **Centre d'Estudis i Documentació MACBA (CED)** és gratuïta. L'accés al **MACBA Store** és lliure.

(**) Promoció del 50% de descompte en l'entrada general durant tot el mes de juliol

Segueix-nos a:

Prensa MACBA 934 813 356 / 934 814 717 press@macba.cat